

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Jacson of Scandinavia AB (Vollsjö, Szwecja)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 18 sierpnia 2009 r. w sprawie R 1253/2008-2 i w konsekwencji potwierdzenie ważności wpisu do rejestru wspólnotowego znaku towarowego nr 1 077 858 „JACKSON SHOES”.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: „JACKSON SHOES”

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Jacson of Scandinavia AB

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: Zarejestrowany w Szwecji słowny znak towarowy „JACSON OF SCANDINAVIA AB”

Decyzja Wydziału Unieważnień: Uwzględnienie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 4 i art. 53 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, ponieważ w przypadku znaków towarowych „JACKSON SHOES” i „JACSON OF SCANDINAVIA AB” nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Nawet jeżeli między nazwiskami JACKSON i JACSON istnieją podobieństwa graficzne i fonetyczne, porównania powinny się dokonywać z uwzględnieniem oznaczeń postrzeganych jako całość: „JACKSON SHOES”/„JACSON OF SCANDINAVIA AB”.

Na podstawie zwykłej szwedzkiej nazwy handlowej nie można przyznać wyłącznego prawa używania we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej nazwiska, które jest powszechnie używane w licznych państwach Unii przez tysiące osób oraz przez inne przedsiębiorstwa i które w rezultacie stanowi oznaczenie o mało odróżniającym charakterze. W konsekwencji nie można zapobiec temu, by to samo lub podobne oznaczenie było używane przez osoby trzecie w połączeniu z innymi elementami.

Ponadto przeciętny konsument łatwo dostrzeże, że ma do czynienia z oznaczeniami odróżniającymi różnego rodzaju:

jedno stanowi słowny znak towarowy, a drugie nazwę handlową, w tym przypadku z uwagą na dołączenie skrótu AB.

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2010 r. — PPG i SNF przeciwko ECHA

(Sprawa T-1/10)

(2010/C 63/85)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (Bruksela, Belgia), SNF SAS (Andrézieux, Francja) (przedstawiciele: K. Van Maldegem, P. Sellar and R. Cana, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu;
- obciążenie ECHA kosztami postępowania;
- podjęcie dalszych wymaganych środków prawnych.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów (zwanej dalej „ECHA”) z dnia 7 grudnia 2009 r. dotyczącej klasyfikacji akrylamidu (WE nr 201 — 173 — 7) jako substancji spełniającej wymogi ustanowione w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006⁽¹⁾ (zwanego dalej „REACH”) zgodnie z art. 59 REACH.

Na podstawie zaskarżonej decyzji, o której skarżące dowiedziały się z komunikatu prasowego ECHA z dnia 7 grudnia 2009 r., substancja akrylamid została włączona do listy 15 nowych substancji chemicznych znajdujących się na kandydackiej liście substancji wzbudzających szczególnie duże obawy. Skarżące twierdzą, że w związku z tym będą zmuszone dostarczyć pewnych informacji dotyczących poziomu akrylamidu w ich produktach sprzedawanych klientom, aby mogli oni spełnić zobowiązania dotyczące notyfikacji i informacji nałożone na nich przez REACH. Ponadto, mogą również zostać zobowiązani do uaktualnienia kart charakterystyki lub do poinformowania swoich klientów o identyfikacji akrylamidu jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy.

Skarżące podnoszą, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ jest oparta na leżącej u jej podstaw, błędnej z prawnego i naukowego punktu widzenia ocenie akrylamidu. Zgodnie z ich uwagami pozwana dopuściła się oczywistych błędów w ocenie wydając zaskarżoną decyzję. Skarżące w szczególności podnoszą, że zaskarżona decyzja narusza obowiązujące przepisy ustanowione w dziedzinie identyfikacji substancji wzbudzających szczególnie duże obawy w ramach REACH.

Podsumowując, skarżące twierdzą, że zaskarżony akt w rzeczywistości identyfikuje akrylamid jako substancję wzbudzającą szczególnie duże obawy na tej podstawie, że akrylamid jest substancją chemiczną. Jednakże, skarżące twierdzą, że akrylamid używany jest wyłącznie jako półprodukt, a zatem wyłączony jest z tytułu VII dotyczącego procedury zezwoleń w ramach REACH, zgodnie z art. 2 ust. 8 i art. 59 tego rozporządzenia.

Ponadto, skarżące podnoszą, że zaskarżony akt został wydany w braku wystarczającej podstawy dowodowej, a zatem pozwana dopuściła się oczywistych błędów w ocenie.

Wreszcie skarżące twierdzą, iż zaskarżony akt narusza, oprócz wymogów REACH, zasadę proporcjonalności i równego traktowania.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1)

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 29 października 2009 r. w sprawie F-94/08, Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu 15 stycznia 2010 r. przez Luigiego Marcuccio

(Sprawa T-12/10 P)

(2010/C 63/86)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- w każdym razie: uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości;
- stwierdzenie, że skarga wniesiona w pierwszej instancji, która doprowadziła do wydania zaskarżonego postanowienia była całkowicie dopuszczalna;
- tytułem żądania głównego: uwzględnienie w całości żądań powoda przedstawionych w skardze w pierwszej instancji;
- nakazanie stronie pozwanej zwrotu powodowi wszystkich poniesionych przezeń, w związku z każdym etapem postępowania, kosztów;
- tytułem żądania ewentualnego: odesłanie niniejszej sprawy Sądowi do spraw Służby Publicznej celem ponownego wydania przezeń rozstrzygnięcia co do istoty w innym składzie osobowym

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 29 października 2009 r., wydanego w sprawie F-94/08. Postanowieniem tym odrzucono jako oczywiście niedopuszczalną skargę mającą na celu stwierdzenie nieważności pisma z dnia 28 marca 2008 r., którym Komisja Europejska poinformowała skarżącego o zamiarze zatrzymania części jego zasiłku inwalidzkiego jako zapłaty kosztów poniesionych we wcześniejszym postępowaniu sądowym.

Celem uzasadnienia swoich żądań skarżący podnosi dokonanie w zaskarżonym postanowieniu nieprawidłowych ustaleń w zakresie okoliczności faktycznych, całkowity brak uzasadnienia a także nieprawidłowe zastosowanie i interpretację zasady *tempus regit actum* i pojęcia aktu niekorzystnego.

Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2010 r. — Alisei przeciwko Komisji

(Sprawa T-16/10)

(2010/C 63/87)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Alisei (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: F. Sciaudone, R. Sciaudone i A. Neri, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska